

रिकाम्या त्या घरट्यामध्ये

रिकाम्या त्या घरट्यामध्ये
विसावलेली वृद्ध घर
शांत संथ उदासवाणी
वार्धक्याने झाकोळलेल्या
एकेकाळच्या तीक्ष्ण नजरेत
दाटून येई उगा पाणी

तारुण्यातील अपार जिद्द
पंखांमधील अमाप बळ
अनेक गगने ओलांडायचे
आभाळाच्या निळाईत
स्वैरपणे विहरताना
मुक्तद्वार दहा दिशांचे

तरीही त्या भरारीला
एक कोमल बंधन होते
नजर असायची जमिनीकडे
झाडामध्ये लपवलेल्या
उबदार घरट्यामधील
इवल्या इवल्या पिल्लांकडे

दिवस कसे निघून गेले
चिमुकल्यांना पंख फुटले
उडून गेली क्षितिजापार
एक दिवस रिता झाला
आजवर गजबजलेला
अंगणामधील पिंपळपार

आता काय काम उरले
संपवावे का आपणच
अर्थहीन हे जिणे
मरणाची वाट पाहत
कशासाठी जगायचे
उगीचच बापुडवाणे

अचानक आटवले
अजूनही उरलेले
जीवितकार्य एकमेव
परमेशाची करुणा भाकून
रोज सकाळी कोण म्हणेल
माझी पिल्ले सुखात ठेव!

- डॉ. कुंदा जोशी
('फेनफुले ' या कवितासंग्रहातून)